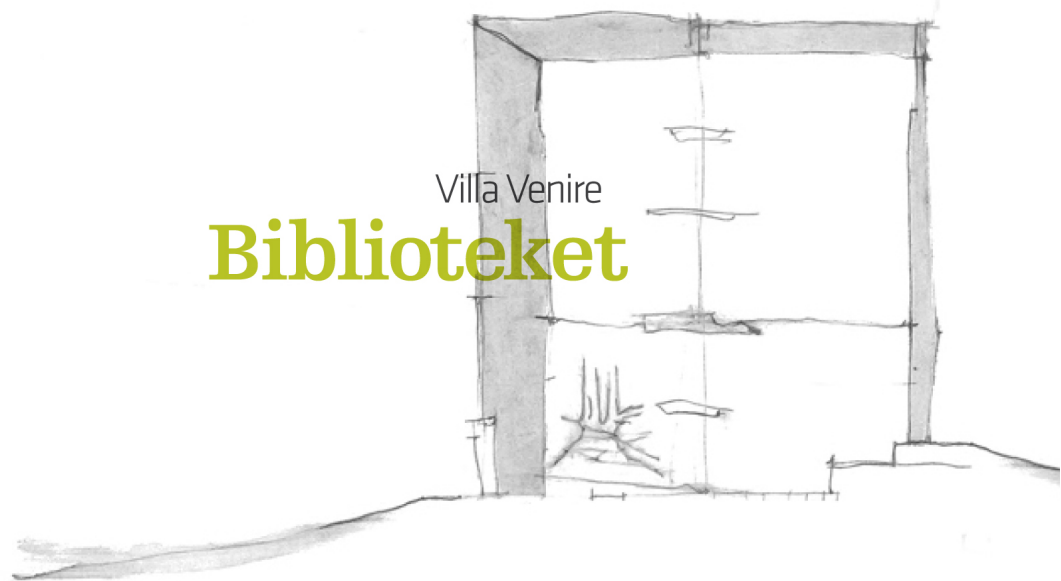

Ledelse, når nedskæringerne rammer

*- Effektiv og hensynstagende ledelse i
vanskelige tider*

Af Lone Larsen, Villa Venire A/S - december 2008

Villa Venire
Biblioteket

Når virksomheders ledelse beslutter sig for at outsource dele af organisationen, skære i antallet af medarbejdere, lukke projekter eller ser sig nødsaget til helt at lukke dele af virksomheden, kalder det på mange opmærksomheder for ledelsen, medarbejderen, kollegaen og familien. Villa Venire A/S har samlet en pakke, der berører de vanskelige forhold, der hurtigt viser sig i perioder med nedskæringer, opsigelser og lignende:

Det vanskelige budskab "Hvad skal kommunikeret ud og på hvilken måde?"

Ofte kommer budskabet om nedskæringer som en overraskelse; til tider ligefrem som et chok: Der har ikke været nogen forvarsel; medarbejdere og ledere har ikke fornemmet, at der var forandringer på vej. Samtidig er både medarbejdere og ledere i langt de fleste tilfælde opmærksomme på, at der må ske noget, da det ikke går helt som forventet. For at alle skal bevare tilliden til virksomheden og virksomhedens ledelse, er det vigtigt, hvordan kommunikationen om forandringerne præsenteres.

Hvem bringer budskabet, hvornår, hvor og hvordan? Ofte er det den øverste ledelse, som meddeler på et stormøde, hvad bevæggrunden er for beslutningen og eventuelt ridser op, hvad der er muligt for de berørte medarbejdere og ledere at få hjælp til. Det er en instrumentel handling, hvor hensigten ofte er at signalere, at topledelsen har taget hånd om det, som er særligt vigtigt set fra et strategisk og organisatorisk ståsted.

At formidle netop dette budskab, kan der ikke gives en entydig ideel opskrift på, da budskabet vil blive opfattet meget forskelligt: Nogle er personligt berørte; nogle ved ikke, hvad det betyder for dem; andre tænker, "det har vi prøvet før". Fælles er, at det berører alle på en eller anden måde, som det kan være svært at fange lige i nuet. Når budskabet er formidlet, opstår der ofte et tomrum, hvor tavsheden breder sig. Det kan derfor være vigtigt, at ledelsen tager højde for netop denne tavshed og giver medarbejderne mulighed for at drøfte situationen for derefter at stille de spørgsmål, som budskabet umiddelbart har vakt. Tid er en vigtig markør netop i denne formidling.

Der vil dog være mange spørgsmål og bekymringer, som efter al sandsynlighed ikke lige denne dag vil blive bragt på bane. Den periode, der følger, kalder derfor på nærværende og lyttende ledelse.

Lederen som samtalepartner "Når budskabet er bragt"

Budskaber opleves og modtages forskelligt – modtageren bestemmer betydningen; dvs. hvor budskabet bringer den enkelte hen. Så selv om intentionen fra ledelsens side er at være så objektiv som muligt og samtidig udtrykke omsorg, bekymring og måske endda lidt vemod ved at skulle sige farvel til medarbejdere, som har bidraget til

virksomhedens succes, så vil effekterne af budskabet være meget forskellige hos de enkelte medarbejdere.

Både medarbejdere og ledere er vigtige parter i næste fase. Det er netop her, at medarbejderen måske mister fællesskabsfølelsen; det, at høre til et sted og være del af en helhed, har bragt medarbejderen til at have øje for helheden. Det, der sker lige nu, er, at de individuelle behov træder frem: "Hvad sker der med mig?", "Hvordan skal jeg klare det?", "Hvilke muligheder er der?". Rigtigt mange spørgsmål svirrer rundt i hovedet på den enkelte. Eller måske bringer det medarbejderen i en passiv tilstand, hvor reaktionerne udebliver og først dukker op senere.

Nogle medarbejdere reagerer meget følelsesladet på meddelelsen og kan ikke få øje på, hvordan de skal komme videre. Det er her, lederen bør være opmærksom på, hvornår han/hun skal træde ud af dialogen og anbefale eller foreslå, at medarbejderen får hjælp til at genfinde sit selvværd, sine kompetencer. Ting tager som bekendt tid, og processen for medarbejdere, der blevet opsagt, kan tage kortere eller længere tid.

Tiden, stedet og relationen er af stor betydning for hvilken effekt, samtaler har. Det er lederens ansvar at være opmærksom på dette.

Evnen til at komme videre **"Hvad gør vi så nu?"**

Nu er strukturen og organisationen på plads, og der er klarhed på, hvem der bliver, og hvem der forlader organisationen. Her er der et "mellemrum", hvor opsagte og uopsagte medarbejdere har brug for at samarbejde, samtidig med at der er noget, der rumsterer hele tiden. Der er en vis form for anspændthed – måske – eller det er svært at holde fokus: "Hvad skal vi gøre, og hvad skal vi være opmærksomme på?". Det er vigtigt at have øje for trivsel "i mellemrummet". Her kan de opsagte, de tilbageværende og lederen samtale om, hvad situationen gør ved dem, hvordan de kommer videre, og hvordan der siges ordentlig farvel til kollegaen/-erne.

Afklaringsforløb for opsagte medarbejdere **"Hvad gør jeg nu?"**

For den opsagte medarbejder kan det være afgørende at have mulighed for at undersøge, hvad situationen gør ved hans/hendes identitet og dermed den fortælling, han/hun deler med sig selv og andre herom. Heri ligger, hvordan den opsagte medarbejder kan komme videre i sin fortælling på en konstruktiv måde. Et individuelt og personligt forløb med samtaler kan i denne sammenhæng være hjælpsomt.

Det rum, som et sådant afklaringsforløb giver mulighed for at træde ind i, kan have stor betydning for den opsagte. Muligheden for at dele sin vrede og sorg, sine overvejelser og i nogle få tilfælde sin lettelse med en konsulent/psykolog uden for organisationen, kan både være vejen til at genfinde sin identitet og vejen tilbage til et nyt job.

Ud over den mere psykologfaglige del af et afklaringsforløb, kan der ofte også være brug for vejledning og rådgivning til at finde jobbet samt skrive ansøgningen og kompetenceprofilen.

De, som er tilbage: "Hvad med os?"

At lede i forandringstider kræver ikke kun opmærksomhed på de medarbejdere, som rammes direkte af nedskæringerne. De, der stadig er ansatte, og som på den ene side er glade for at kunne fortsætte deres arbejde og på den anden side samtidig oplever bekymring for fremtiden og for deres kollegaer; de behøver også nærvær og opmærksomhed.

*Når uroen har lagt sig efter meddelelsen, og der er givet besked til de medarbejdere og ledere, som ikke længere har job i virksomheden, så er det muligt at kigge videre frem. Et i reglen overset dilemma er netop **de, som er tilbage**: Hvilken effekt har det på deres trivsel, deres tillid til virksomheden, og hvem tager vare på det? Mange ledere er jo selvsagt også en del af dette, og spørgsmål som, hvordan det er muligt at arbejde med "utrygheden", når man selv ejer den, kan være vigtige at sætte spot på.*